

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 200 din data de 10.05.2023

Dosar nr. 8A/2022

Autosesizarea nr. 5148/25.07.2022

Petent: Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Reclamat: S.C. PUBLI24 DIGITAL S.R.L.

Obiect: Publicarea unui anunț de închiriere cameră cu mențiunea „*exclus romi*” pe site-ul www.romimo.ro

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, cu sediul în mun. București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, sector 1

Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

2. S.C. PUBLI24 DIGITAL S.R.L. (deținătorul site-ului www.romimo.ro), cu sediul în mun. Oradea, B-dul Dacia nr. 34, Încăperea nr. 1, bl. U.55, et. P, jud. Bihor

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20 alin. (4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4. Prin adresa înregistrată sub nr. 5687/19.08.2022 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 24.09.2022, ora 11.00, la sediul C.N.C.D. din mun. București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1 - 3, sector 1.

5. Procedură legal îndeplinită.

6. La termenul stabilit, la ședința de audieri, partea reclamată a fost absentă.

7. Prin adresa înregistrată la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 6579/22.09.2022, partea reclamată a depus un Punct de vedere.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Prin autosesizarea înregistrată sub nr. 5148/25.07.2022 și constituită în dosarul nr. 8A/2022, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării arată că, în data de 09.07.2022, pe site-ul www.romimo.ro, a fost publicat un anunț în vederea închirierii unui apartament cu 2 camere în mun. Reșița, jud. Caraș-Severin, cu mențiunea: “*Exclus rromi*”

9. S-au administrat probe: capturi de ecran a anunțului postat pe site-ul www.romimo.ro.

Sușinerile părții reclamate

10. Prin punctul de vedere înregistrat la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării sub nr. 6579/22.09.2022, partea reclamată susține că este doar deținătorul paginii de internet pe care a fost postat anunțul de închiriere și nu poate fi considerat răspunzător de conținutul acestuia, invocând dispozițiile art. 12 din Legea 365/2002 privind comerțul electronic, în care este prevăzută o derogare de răspundere pentru furnizorul de servicii al societății informaționale.

11. De asemenea, partea reclamată arată că actul normativ mai sus-menționat, transpune în legislația românească Directiva 2000/31/CE și invocă interpretarea dată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-291/13 cu privire la definirea furnizorului de servicii, respectiv servicii ale societății informaționale și a limitării răspunderii în temeiul prevederilor art. 12 - 14 din Directivă; astfel, Curtea a stabilit de principiu că limitările răspunderii civile prevăzute la art. 12 - 14 din Directiva 2000/31/CE, nu vizează situația unei societăți editoare de presă care dispune de un website pe care este publicată versiunea electronică a unui ziar, această societate fiind pe de alta parte remunerată din veniturile generate de publicitatea comercială difuzată de acest site, în măsura în care aceasta are cunoștință de informațiile pe care le publica și exercită un control asupra acestora, indiferent dacă accesul la site-ul respectiv este gratuit sau contra cost; în considerente, s-a reținut că dispozițiile art. 12 - 14 din Directiva 2000/31/CE, se referă la situații în care un furnizor de servicii ale societății informaționale exercită o activitate de simpla transmitere („mere conduit”), o formă de stocare numită caching sau o activitate de stocare – hosting.

12. Partea reclamată consideră că, comportamentul furnizorului vizat de prevederile art.12 - 14 din Directiva 2000/31/CE, trebuie să se limiteze la cel al unui furnizor intermediar; de altfel, din considerentul art. 42 al Directivei 2000/31/CE, rezultă că derogările în materie de răspundere prevăzute de această directivă, nu acoperă decât cazurile în care activitatea furnizorului de servicii ale societății informaționale, prezintă un caracter pur tehnic, automat, pasiv, ceea ce presupune că furnizorul respectiv nu cunoaște și nici nu controlează informațiile transmise sau stocate.

13. Partea reclamată invocă dispozițiile art. 1 din Legea nr. 365/2022 privind comerțul electronic *„serviciu al societății informaționale - orice serviciu care se efectuează utilizându-se mijloace electronice (...) 3. furnizor de servicii - orice persoană fizică sau juridică ce pune la dispoziție unui număr determinat sau nedeterminat de persoane un serviciu al societății informaționale”* și arată că www.romimo.ro este o platformă de comunicare on-line cu conținut generat și aparținând utilizatorilor care pune la dispoziția acestora posibilitatea de a publica/posta propriile anunțuri de publicitate.

14. Partea reclamată susține că își desfășoară activitatea de găzduire și stocare reglementată de prevederile art. 14 din Legea nr 365/2002 privind comerțul electronic: *“(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru informația stocată la cererea unui destinatar, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții: a) furnizorul de servicii nu are cunoștință despre faptul că activitatea sau informația stocată este nelegală și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are*

cunoștință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză ar putea vătăma drepturile unui terț; b) având cunoștință despre faptul că activitatea sau informația respectivă este nelegală ori despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea ori informația în cauză ar putea vătăma drepturile unui terț, furnizorul de servicii acționează rapid în vederea eliminării sau a blocării accesului la aceasta. (2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care destinatarul acționează sub autoritatea sau controlul furnizorului de servicii. (3) Prevederile acestui articol nu vor afecta posibilitatea autorității judiciare sau administrative de a cere furnizorului de servicii să înceteze ori să prevină violarea datelor și, de asemenea, nu pot să afecteze posibilitatea stabilirii unor proceduri guvernamentale de limitare sau întrerupere a accesului la informații”.

15. Partea reclamată susține că îi este aplicabilă dispoziția prevăzută de art. 11 alin. (3) din Legea nr 365/2022 privind comerțul electronic, potrivit căreia *“(3) Furnizorii de servicii nu răspund pentru informația transmisă, stocată sau la care facilitează accesul, în condițiile prevăzute la art. 12 - 15”.*

16. Partea reclamată menționează că furnizorii de hosting, astfel cum este prevăzut de art. 14 al Legii nr. 365/2022 privind comerțul electronic *„sunt acei furnizori care facilitează doar accesul la conținut, neexistând nicio relație directă între aceștia și conținuturile informaționale, nimic care să justifice angajarea unei răspunderi a acestora în ceea ce privește informația la care doar facilitează accesul, pe care nu o creează la nivelul căreia nu intervine”.*

17. Partea reclamată solicită să nu fie tratată ca un jurnalist, fiindu-i aplicabilă legislația cu privire la furnizorii activi.

18. De asemenea, partea reclamată solicită a se impune distingerea între activitatea reglementată de dispozițiile art. 14 „găzduire/hosting” și art. 11.2 „content provider”.

IV. Cadrul legal aplicabil

19. Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

✓ **Constituția României**

Art. 4

„(2) România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială. ”

Art. 16 – Egalitatea în drepturi

„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.”

✓ **Declarația Universală a Drepturilor Omului**

Art. 7

„Toți oamenii sunt egali în fața legii și au, fără nicio deosebire, dreptul la o egală protecție a legii. Toți oamenii au dreptul la o protecție egală împotriva oricărei discriminări care ar viola prezenta Declarație și împotriva oricărei provocări la o asemenea discriminări”.

✓ **Convenția Europeană a Drepturilor Omului**

Art. 14 - Interzicerea discriminării

„Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

✓ **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată**

Art. 2

(1) „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

(4) „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități, atrage răspunderea contravențională, conform prezentei ordonanțe”.

...

(11) Comportamentul discriminatoriu prevăzut la alin. (1)-(7) atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, în condițiile legii.

Art. 10

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:

...

c) refuzul de a vinde sau de a închiria un teren sau imobil cu destinația de locuință;

....

f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată sau publică”.

Art. 15

„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist-șovină, de instigare la ură rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”

Art. 26

(1) ”Contravențiile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) și (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 și 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoană fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.”

✓ Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului

Art. 28

„Se interzice refuzul vânzării unui produs sau prestării unui serviciu către un consumator fără un motiv justificat, conform prevederilor legale în vigoare”.

✓ O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață

Art. 63

"Se interzice a se refuza consumatorului, fără un motiv justificat, conform prevederilor legale în vigoare, vânzarea unui produs sau prestarea unui serviciu".

V. Motivarea în fapt și drept

20. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al dispozițiilor art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile exemplificate de către textul de lege mai sus-menționat și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege la care s-a făcut referire.

21. Sub acest aspect, referitor la susținerile părții reclamate potrivit cărora nu se face vinovată de săvârșirea unei fapte de discriminare constând în necenzurarea textelor publicitare ale utilizatorilor site-ului, în speță a celor cu conținut discriminatoriu la adresa romilor precum și îndeplinirea cu diligență a obligației de moderare, Colegiul director le apreciază ca fiind neîntemeiate.

22. În această direcție, Colegiul director urmează a stabili, în principal, dacă tratamentul vătămător (precugetat sau, după caz, generat involuntar, corelativ elementului subiectiv-volițional, sub toate aspectele vinovăției), are la bază unul dintre criteriile indicate neexhaustiv de lege, dacă se poate stabili un element de analogie respectiv dacă se identifică un drept legal lezat.

23. Fapta reținută spre analiză constă în permiterea, de către deținătorul și administratorul site-ului www.romimo.ro a publicării necenzurate a unui anunț publicitar privind închirierea unui spațiu cu destinația de locuință cu caracter discriminatoriu la adresa persoanelor de etnie romă, sub efectul restricționării/refuzului accesului acestora la serviciile (publicitate de vânzări/închirieri locuințe) oferite de către utilizatorii site-ului în cauză, prin intermedierea deținătorului/administratorului spațiului publicitar virtual (serviciul de publicitate – închiriere locuințe este oferit prin intermediul spațiului publicitar deținut de către partea reclamată). În concret, în prezenta cauză, fapta descrisă generic anterior, imputată părții reclamate, constă în publicarea în mediul online, pe site-ul www.romimo.ro a unui anunț cu următorul conținut „*Închiriez apartament renovat, V. Domanului, renovat și mobilat. Excluz romi. Se cer 2 garanții. Tel. 07XX.XXX.XXX*”.

24. Așa cum rezultă neechivoc din economia anunțului mai sus-precizat, accesul la serviciul de închiriere spații cu destinația de locuință (apartament) este condiționat de neapartenența la etnia romă, concretizându-se un tratament de restricționare/refuz al accesului persoanelor de etnie romă la serviciile oferite/intermediate de către partea reclamată.

25. Astfel cum a reținut și judecătorul național, în asemenea situații, în virtutea unei obligații implicite, deținătorul/administratorul site-ului de publicitate are obligația de a cenzura, verifica, limita anunțurile cu un astfel de conținut discriminatoriu, astfel încât, în urma acestui demers, să nu permită a fi publicate decât în măsura în care corespund inclusiv exigențelor legale din materia nediscriminării.

26. Colegiul director conchide că, prin aplicarea și interpretarea corectă în prezenta cauză a dispozițiilor art. 10 lit. c) și f) raportat la art. 2 alin. (1) și (4) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, expresia regăsită în anunțul în cauză „*excluz romi*”, nu poate fi astfel interpretată decât ca o excludere nepermisă a cetățenilor de etnie romă de la a accesa respectivul anunț și de a putea deveni eventuali ofertanți, **doar** pentru că aparțin unei anumite etnii.

27. Colegiul director apreciază că, în prezenta speță, dreptul lezat este, pe lângă dreptul la demnitate personală (lezare suportată implicit – art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare), dreptul la liber acces la serviciile oferite de orice prestator de servicii, în oricare dintre domeniile vieții publice, sociale și economice, adecvat dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (4) coroborat cu art. 10 lit. c) și f) prin raportare la prevederile art. 1 alin. (2) lit. f) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare „*Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: f) dreptul de acces la toate locurile și serviciile destinate folosinței publice*” respectiv în lumina art. 16 alin. (1) din Constituția României, art. 14 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, cât și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

28. Partea reclamată – deținător/administrator al site-ului www.romimo.ro – avea, astfel, obligația controlului a priori, în privința avizării/publicării oricărui anunț de publicitate venit de la utilizatorii cărora le-a creat pârghia publicării on-line a anunțurilor.

29. Prin acțiunea sa de a nu cenzura în niciun fel publicarea anunțului supus analizei Colegiului director, este indubitabil că partea reclamată a participat la săvârșirea faptei

de discriminare, nu numai din perspectiva restricționării la serviciile oferite al accesului persoanelor de etnie romă, ci și din perspectiva creării unei atmosfere ostile, degradante și umilitoare la adresa respectivei etnii.

30. În acest context, este irelevantă apărarea părții reclamate în sensul că anunțul respectiv nu-i aparține și că este doar intermediar, prestând un serviciu al societății informaționale, nerăspunzând pentru posibilele fapte ilicite ale utilizatorilor săi (astfel cum precizează în punctul de vedere depus în dosarul nr. 8A/2022), întrucât, în calitatea sa de administrator/deținător al site-ului www.romimo.ro, avea obligația de a verifica acel conținut al anunțurilor cărora le-a creat pârghia publicării on-line și să excludă de la publicare acele anunțuri care nu corespund exigențelor nediscriminării.

31. Astfel, prin decizia de a publica respectivul anunț supus analizei, Colegiul director apreciază că partea reclamată și-a însușit pe cale implicită sensul atât defăimător, ofensator și degradant, cât și restricționator la anumite servicii, al anunțului respectiv.

32. Chiar dacă se referă, ca obiect al analizei, la cazul comentariilor defăimătoare la anunțurile și postările on-line, Colegiul director apreciază a fi oportun, în prezenta cauză, de a fi citată cauza Magyar Tartalomszolgáltatók Egyesülete și Index.hu.zrt contra Ungariei pentru faptul că a subliniat o dată în plus faptul că, în cazul în care comentariile on-line intră în categoria așa-numitului limbaj al urii sau al mesajelor care incite la violență *“măsurile de cenzură a acestui tip de mesaje trebuie să fie unele sporite”*, pe de altă parte, în hotărârea Delfi contra Estoniei, aceeași instanță europeană a stabilit faptul că deținătorul unui website este chemat să practice o cenzură asupra comentariilor, în limitele celor care *“ating nivelul insultei gratuite și a discursului urii”*, o astfel de cenzură apărând, în atare situații, ca fiind una *“legitimă și necesară”*.

33. În prezenta cauză, Colegiul director apreciază că, prin anunțurile de închiriere de spații cu destinația de locuință (apartament) care, prin conținutul lor, exclud *expressis verbis* persoanele de etnie romă, anunțuri situate în paradigma *“limbajului urii”*, se produce o încălcare evidentă a dreptului la demnitate al unei etnii, prin interdicțiile stabilite tocmai în considerarea provenienței unei persoane din respectiva etnie, ceea ce nu poate fi altfel perceput decât ca o atitudine ostilă, defăimătoare.

34. În ceea ce privește susținerile părții reclamate din punctul de vedere înregistrat la C.N.C.D. sub nr. 6579/22.09.2022, în sensul în care nu poate fi răspunzătoare pentru faptele utilizatorilor săi în baza prevederilor Legii nr. 365/2000 privind comerțul electronic respectiv Recomandarea Consiliului de Miniștri CM/Rec/2018/2, Colegiul director le apreciază ca fiind nefondate.

35. Astfel cum a reținut și judecătorul național, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este cea care îndeplinește obligația de transpunere a celor două mari directive comunitare în materie de nediscriminare, respectiv Directivele 2000/43/EC și 2000/78/EC, sub aspectul reglementării principiilor, definițiilor și sancțiunilor în materia discriminării.

36. Dispozițiile actului normativ mai sus-menționat sunt aplicabile indubitabil tuturor persoanelor fizice și juridice în legătură cu acțiunile/inacțiunile, respectiv activitățile derulate în oricare din domeniile vieții publice. Fiecare persoană fizică sau juridică, care locuiește/tranzitează, respectiv își desfășoară activitatea pe teritoriul României, are obligația respectării dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea

tuturor formelor de discriminare (ca, de altfel, a tuturor actelor normative cu ale căror domenii de reglementare se intersectează activitatea acestora).

37. Dispozițiile Legii nr. 365/2000 privind comerțul electronic invocate de către partea reclamată, nu sunt în niciun caz “exoneratoare” de obligația respectării principiului nediscriminării, prin cenzura anunțurilor defăimătoare și nu există nicio prevedere legală care să dispună că o astfel de cenzură ar fi posibilă numai dacă acest caracter discriminatoriu ar fi fost constatat printr-o decizie a unei autorități. Aceasta este o interpretare subiectivă și proprie părții reclamate, care extrapolează sensul unor dispoziții legale față de situația în raport cu care sunt inaplicabile, fără a opune un argument rațional și credibil.

38. Pe cale de consecință, având în vedere înscrisurile depuse la dosar și prevederile legale incidente, Colegiul director constată întrunirea elementelor constitutive ale unei fapte de discriminare în baza prevederilor art. 2 alin. (1) și (4), art. 10 lit. c) și f) respectiv art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare și va dispune sancționarea părții reclamate PUBLI24 DIGITAL S.R.L., prin reprezentant legal, cu amendă contravențională în cuantum de 5.000 lei (cincimii lei), potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (11) respectiv art. 26 alin. (1) din O.G nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul prevederilor art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu **unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință pentru constatarea faptei de discriminare și cu 9 voturi pentru amendă în cuantum de 5.000 lei și 1 vot pentru amendă în cuantum de 2000 lei,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și (4), art. 10 lit. c) și f) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

2. Sancționarea părții reclamate PUBLI24 DIGITAL S.R.L., prin reprezentant legal, cu sediul social în mun. Oradea, B-dul Dacia nr. 34, Încăperea nr. 1, bl. U.55, et. P, jud. Bihor, J5/1113/2012, C.I.F. RO 20201084, cu amendă contravențională în cuantum de 5.000 lei (cincimii lei), potrivit art. 2 alin. (11) respectiv art. 26 alin. (1) din O.G nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare;

39. O copie a prezentei hotărâri va fi comunicată părții reclamate PUBLI24 DIGITAL S.R.L cu sediul în mun. Oradea, B-dul Dacia nr. 34, Încăperea nr. 1, bl. U.55, et. P, jud. Bihor

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda contravențională se va plăti la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor. Dovada plății amenzii se va trimite către C.N.C.D. (cu specificarea numărului de dosar).

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în termen de 15 zile de la data comunicării, potrivit prevederilor art. 20 alin. (9) și (10) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare respectiv art. 10 alin. (1), (3) și (4) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BABUȘ Radu – Membru

BĂNICĂ Cerasela Claudia – Membru

DIACONU Adrian Nicolae – Membru

JURA Cristian – Membru

MOȚA Maria - Membru

OLTEANU Cătălina – Membru

POPA Claudia Sorina – Membru

RAIU Cătălin Valentin – Membru

SĂVULESCU Radu - Cosmin – Membru

*Redactată și motivată C.O./F.L.I.
Data redactării: 15.01.2024*

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată** – art. 20 alin. (10) - și **Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.